

השופט האמין לכל טענות האשה -

אבל פסק לה פיצוי מוקטן

מפני שהעניקה ראיון ל"העולם הזה"

אהבותיו

הינקרות

בינלאומיות התכופות שניחל צמד האהבים המבוגרים.

טייג היה אז בן 57 ואירנה בת 43. הוא היה אלמן קשיש, לא נאה במיוחד אך עשיר ביותר. האישה, שניצל ממחנות ההשמדה בפולין, התיישב אחרי המלחמה בגרמניה ועסקיו פרחו ושיגשגו שם. כיום הוא שותף בחלק ממניות מלון הילטון בתל-אביב, בעליהם של מלונות הפאר פאל ומוריה (גראנד בייץ' לשעבר) בתל-אביב, בעל מיגרש האופרה ברחבת הרברט סמור אל בתל-אביב וכמו כן הוא שולט על רשת של מלונות גדולים בפרנקפורט, גרמניה. עסקיו מסתעפים על-פני אמריקה ואירופה. קשה לדעת אם היה זה עושרו הרב של בעלה לעתיד, הטיולים המפתים שהבטיח לה, או דיברי השיכנוע האנטי-ציוניים שר המטיר עליה, לפי דבריה, אך עובדה היא שבני-הזוג החלו רוקמים בצוותא את עתידם המשותף.

ליל סדר

★ — וחסל

"ק יבתי את זה שאני עומדת להיחל אתה" סיפרה אירנה בראיון שנערך עימה לפני חמש שנים. "היא קירבה ביננו נעשתה אינטימית, בכל הרי מובנים. הפענו בחברה ולפני קרובי-משפחה פחתו כמי שעומדים להינשא. באותה תקופה לא חזרתי למעון, והייתי איתו". לקראת חג פסח השתתפה אירנה בסדר שערך טייג, בחברת בניו וקרובי-משפחתו. במלון שרתון. הוא הציג אותה לפני כולם באומרו: "את המלכה שלי".

אחרי הסדר ניגש טייג לשגרירות קנדה וארצות-הברית בישראל, חתם על כך שהוא מתכוון לקחת עימו את אירנה לארצות-אלה, על-מנת שארשו עברת אשתו שיהיה שם. הוא נסע לעסקיו בחו"ל והורה לסוכן שלו בפרנקפורט, לסדר לאירנה כרטיסי טיסה.

כאשר היו כל האשרות מוכנות, טילפנה אירנה אל טייג, ששהה בפרנקפורט, ובישרה לו בשיחה את הבשורה. אלא ש"הוא נשמע צונן. אמר לה שבתו חולה, ומשום כך יאלצו לדחות את תוכניותיהם. כעבור שבועות אחדים, כאשר חזר טייג לארץ, יצא המרצע מן השק. אירנה באה אליו למלון, והוא הודיע לה חד-משמעית: "אני עוסק מאד ואין לי זמן לשיחה איתך". כשראה את פניה המומים, המשיך: "ואם הבטחתי להתחתן איתך, עכשיו אני כבר לא רוצה!".

אחרי כל הצרות שהיו לי בלנינגרד, עד שהצלחתי לצאת לישראל — הייתי צריכה לסבול שוב פעם בבושת חרפות כאלה? התייפחה אירנה כשסיפרה לי העולם הזה על סיבלה. אינני יכולה לשאת את עיני אל חברי במעון. חליתי מרוב בושה. אסור להרשות למישהו, אפילו לי-מיליונר, להתייחס ככה אל בני-אדם."

בשוב לאחרי-מכן הגיש עורך-הדין פינחס קליינר, בשמה של אירנה, תביעת פיצויים בגין הפרת הבטחת נישואין, על-סך רבע-מיליון לירות.

במשך שלוש שנים התנהל המישפט בעצליים בבית-המשפט המחוזי, לבסוף, נפסקו לאירנה פיצויים בסך 35 אלף ל"י.

הכלה המדומה

אירנה קורצ'קינה (כיום בת 48), שעלתה ארצה מלנינגרד, הכירה את המיליונר דוד טייג (63) שהבטיח לשאתה לאשה. דוד טייג הפר את הבטחתו, גרם לה התמוטטות נפשית ופיטת ובית-המישפט פסק, בתום דיון מישפטי שנמשך חמש שנים, פיצויים בסך 15,000 לירות.

ה נתכעים שישבו על ספסלי אולם המישפטים, לא יכלו להסתיר את חיריהם כאשר סיים השופט את קריאת פסק-הדין, בקובעו: "הסכום של 15,000 לירות, הוא שייפסק לתובעת בתור נזק כללי ויכול..."

היתה להם סיבה טובה לחייך. שכן, האישה שנגדו פסק השופט משה בייסקי את סכום הפיצויים לא היה אלא דוד טייג, אולי המלונת הבינלאומי ואחד היהודים העשיריים בישראל, מדי פעם בישראל, לי רגל עיסקיהם.

דקות אחדות קודם-לכן דחה השופט בייסקי, אחת האחת, את כל טענות הניגוריה, פרקליטיו של המיליונר טייג כבר ראו בעיני רוחם כיצד מחייב השופט את שולחם בסכום-פיצויים אסטרונומי, אך השופט חבוש-הכיפה צפן הפתעות באמר תחתו. הוא אמנם לא קיבל את תירוציו של הנתבע, אך היו לו גם טענות כלפיה הצד שכנגד. ובראש כל הטענות עמדה אחת — ראיון שפורסם בשבועון העולם הזה לפני חמש שנים.

המיליונר

★ חיפש חכמה

תחת הכותרת, "מיסטר הילטון סידר אותי!" פורסם במארכ 1973, סיפוריה של עולה חדשה מרוסיה, אירנה קורצ'קינה, (העולם הזה 1853).

בעניינים דומעות סיפרה אז אירנה: "הגעתי לישראל מלנינגרד בסתיו 1971, והעבירו אותי לאולפן ביפו. הייתי בארץ פחות מחצי-שנה כשיום אחד, בינואר 1972, באו אלי כמה חברות באולפן והראו לי מודעה בעיתון: מיליונר יהודי מגרמניה רצה להתחתן עם אשה יפה מאד, גבוהה וחכמה. הבנות לחצו עלי להיענות, והו בדיוק בשבילך, אמרו."

עיריית

אירנה בידרת-העולמים השכורה שלה, זמן קצר אחרי שבעל מלונות הילטון ופאל הודיע לה שלא יקיים את הבטחתו לשאתה לאשה. אירנה העניקה אז ראיון להעולם הזה, ובית-המישפט הקטין את הפיצויים שפסק.

פרקליטיו של טייג, שכללו סוללה נכבדה ממשרד עורכי-הדין מירון-פריבסטרין, עירערו על הפסק, הטענה היתה שלנתבע לא הוצאו כל מיסמכים מבית-המישפט — כדין. העירעור התקבל, הפסק אכן בוטל, ועל אירנה קורצ'קינה ניטל לתוכיה את תביעתה מחדש לפני השופט משה בייסקי.

בינתיים החליפה אירנה את פרקליטיה, ובתביעה המחודשת ייצגה אותה עורכת-הדין אלינור דורון.

אחרי חמש שנות דיון מישפטי ניתן, לפני חודש, פסק-הדין המנומק של השופט. למעשה קיבל השופט המחוזי את כל הרי עובדות, שפורסמו בהעולם הזה, כנכונות. הוא תיאר את הרומן בין המיליונר היהודי מגרמניה לבין העולה מרוסיה, ממש כפי שזה תואר בשבועון.

וכך כתב השופט: "...ער אני לעובדה כי התובעת היתה מעוניינת מאד להינשא לי-נתבע, וכנראה גם נסתחררה ממעמדו הרי כלכלי ומהשפע הרב שעשוי היה להיות מנת-חלקה; ויחד עם זאת, אף שמצאתי הגזמות בעדותה, איני מתקשה לקבוע שעוד בטרם עזב הנתבע את הארץ ב-6.2.72, הוא הציע לתובעת נישואין." השופט אישר גם את כל שאר הפרטים, כגון הקשר הטלפוני הרצוף בין השניים, הצגתה של אירנה לפני מישפחתו וכל התוכניות המשותפות.